

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **O. S.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
se sídlem Krátký lán 8, Praha 6

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1

o žalobě ze dne 18. 7. 2024 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v nevydání meritorního rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1054506/2023/Sti. V žalobě konstatoval, že dne 2. 6. 2023 mu byl doručen příkaz žalovaného ze dne 25. 5. 2023, č. j. MHMP 1096621/2023/Sti (dále jen „příkaz“), čímž došlo k zahájení přestupkového řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Proti příkazu podal žalobce dne 10. 6. 2023 odpor podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Odpor byl v souladu s právními předpisy podán v elektronické podobě prostřednictvím e-mailu, kdy samotný dokument s odporem byl žalobcem vlastnoručně podepsán a opatřen doložkou z konverze dokumentu do elektronické podoby. Žalovaný však po podání odporu v řízení nepokračoval a nevydal rozhodnutí ve věci, ač již uplynula zákonná lhůta a žalobce bezúspěšně žádal o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu.

2. V následném podání žalobce předložil důkazní návrhy k prokázání svého tvrzení, že podání odporu nebylo vadné: dokument s odporem proti příkazu s doložkou z konverze do elektronické podoby, e-mailové podání odporu ze dne 10. 6. 2023, potvrzení o příjmu, resp. doručení tohoto podání na elektronickou podatelnu žalovaného dne 10. 6. 2023.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby ji soud s ohledem na § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítl, jelikož jejím podáním žalobce sleduje zjevné zneužití práva. Případně navrhl zamítnutí žaloby s tím, že prázdný e-mail ze dne 10. 6. 2023 bez zaručeného elektronického podpisu obsahoval přílohu rovněž neopatřenou zaručeným elektronickým podpisem, ale pouze informaci, že jde o konverzi dokumentu. Toto podání učiněné e-mailem v rozporu s § 37 odst. 4 správního řádu nebylo doplněno (na tom nic nemění ani skutečnost, že příloha e-mailu obsahovala odpor s doložkou konverze), a žalovaný k němu tedy nepřihlížel.
4. Soud nejprve žalobu usnesením ze dne 21. 11. 2024, č. j. 15 A 67/2024-33 odmítl pro opožděnost. Toto usnesení bylo ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2025, č. j. 7 As 316/2024-31 zrušeno a věc byla soudu vrácena k dalšímu řízení se závazným právním názorem, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě. Soud se tedy v dalším řízení zabýval otázkou její důvodnosti. Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud v právě zmíněném rozsudku: *„Neshledá-li proto městský soud v dalším řízení jiné důvody pro věcné neprojednání žaloby, bude se zabývat tím, zda odpor podaný prostřednictvím prostého e-mailu, který již poté nebyl potvrzen ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, vyvolal právní následky v podobě zrušení příkazu a započetí běhu lhůty pro vydání rozhodnutí, anebo zda je již řízení o přestupku pravomocně skončeno.“*
5. Soud vyšel při svém posouzení z následně uvedené právní úpravy:
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
7. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
8. Podle § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

9. Podle § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
10. V posuzované věci je podstatné, že podání obsahující odpor proti příkazu bylo, jak vyplývá ze správního spisu, učiněno prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu odeslaného z e-mailové adresy x@y.cz. K podáním tohoto typu Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70 uvedl, že *„základním problémem právní jistoty úkonů učiněných prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) je skutečnost, že zprávy takto zaslané postrádají záruku, že byly poslány určitou osobou a že při jejich přenosu nedošlo k jejich pozměnění. Tento problém je řešen prostřednictvím elektronického podpisu, který spočívá v nahrazení klasického podpisu na papíru podpisem elektronického dokumentu, při současném zachování nebo dokonce zvýšení bezpečnosti.“* Na tom nic nemění ani to, že v nynějším případě přílohou jinak prázdného e-mailu byl dokument obsahující odpor proti příkazu s podpisem žalobce a doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby deklarující, že vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Tato skutečnost nijak neodpovídá na relevantní otázku, která osoba učinila dané e-mailové podání (zda to byl skutečně žalobce), vztahuje se toliko k jeho obsahu. Takovou odpověď by byl elektronický podpis samotného e-mailu jakožto úkonu učiněného vůči žalovanému. K tomu soud pro doplnění odkazuje na žalovaným zmíněný rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2024, č. j. 50 A 16/2023-57: *„není nijak patrné, že by se jednalo o e-mail s elektronickým podpisem. Ve spise rovněž není žurnalizována žádná doložka o elektronickém podpisu. Jsou přítomny pouze konverzní doložky, které však lze ztotožnit pouze s přílohou předmětného e-mailu, ve vztahu k níž dokazují převod z listinné do elektronické podoby a zpět (viz odst. [11] až [13] výše), ale nikoliv již k podepsání vlastního e-mailu, v jehož rámci byla konvertovaná příloha posílána.“*
11. E-mailové podání neopatřené elektronickým podpisem je třeba potvrdit zákonem předvídaným způsobem a postavit tak najisto, kdo jej skutečně učinil (potažmo zda se jedná o osobu k tomu oprávněnou). K tomu však ze strany žalobce nedošlo, jak je uvedeno i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2025, č. j. 7 As 316/2024-31. Žalovaný tedy nebyl nezákonně nečinný ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., pokud k e-mailovému podání bez elektronického podpisu, které nebylo následně ze strany žalobce ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu řádně potvrzeno ani doplněno, nepřihlížel (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 4 Ads 8/2012-57), považoval příkaz za pravomocný (nikoli zrušený podle § 150 odst. 3 správního řádu) a následně nevedl přestupkové řízení, v němž by byl povinen vydat rozhodnutí ve věci.
12. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji prvním výrokem podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl. Soud o věci samé v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání (žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem). Soud dodává, že nepovažoval za potřebné provést žalobcem navržené důkazy, neboť tyto nemohly vést k pro věc relevantním zjištěním nad rámec zjištění vyplývajících ze správního spisu, jehož obsah postačoval k posouzení otázky důvodnosti žaloby. Správním spisem se přitom dle ustálené judikatury dokazování ve správním soudnictví neprovádí.

13. Pokud jde o žalovaným navrhované odmítnutí žaloby podle § 68 písm. f) s. ř. s. pro zjevné zneužití práva, soud pro úplnost uvádí, že důvody nepřipustnosti uvedené v § 68 s. ř. s. se vztahují výlučně k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podané podle § 65 a násl. s. ř. s., nikoli k nečinnostní žalobě podle § 79 a násl. s. ř. s.
14. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. dubna 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu